

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

§. 42. Æternitatem ob oculos ponit, & continuam ejus memoriam habendam, docet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

Quo faciat dulces flores, quos credis amaros.

S. 42.

Æternitatem describit, & continuam eius memoriam habendam docet.

Cogitavi dies antiquos, & annos æternos in mente habui, *Psal. 47. v. 6.*

Incurvati sunt colles Mundi, ab itineribus Æternitatis eius. *Habacuc 3. v. 6.*

Discedite à me in ignem æternum, qui paratus est Diabolo & Angelis eius, *Matth. 25 v. 41.*

Qui pœnas dabunt in interitu Æternas, à facie Domini, & gloria Virtutis eius. *2. Thessal. 1. v. 9.*

Continet Æternum, spacia infinita per æva,

Deficit & nunquam, sed semper permanet idem,

Non illud facunda potest, edicere lingua,
Nec capere ingenium, aut doctus describere
versus;

Illius hinc umbram solam, monstrare laboro
Æterni nemo, vastum penetrabit abyssum,

Descendet semper, nec erunt vestigia finis;

Æternum, verbum durum est, si Æterna
sequatur

2. Matth. 25.

Pœna:

Pœna, sed acceptum, resonet si præmia cœli.
a Hoc terrore, solent iustorum corda pavere,
Æternosque annos, retinent in mente reclu-
fos;

b Impij ad immemores, hic vivunt absque ti-
more,

c Nec cordi sumunt, esset ceu fabula vana
Donec eos doceant, Æternum, Frigus & Ig-
nis.

d Æternus, qui luce caret, cunctæque quietis
Expers, multiplicat pœnas, sine fine peren-
nes;

e Nunquid deliciæ, Saltus, convivium luxus?
Organa lætitiæ? carnis seu fœda voluptas?
Ac cibus & potus? dulcis sint nectaris instar?
Seu quodcunque potest, homini contingere
gratum,

Quando carent requie, tandem fastigia gig-
nunt?

f Annuet expertus, nolit si vera negare,
Nam requie ablatâ, in mundo durabile nil est:

g Hinc, pœnas expende graves, quas inferet
ignis

Ardens continuo, consumens corpora nun-
quam:

O
a Habacuc. 3. Ps. 118 & 47. b Ps. 143. &
16. ac 72. c Sap. 2. d Ierem. 15 & 17. Ioan. 15.
Apo. 19 & 21. e Sap. 2. f Sap. 5. g Ps. 139.

O quam foelici, natos se sorte putarent
 Dammati, si post annorum millia mille,
 Tunc Deus è Cœlo, volucrem demitteret
 alto,

Imperiumque daret, rostro ut portaret arenæ
 Granum, de cunctis, in Mundo, montibus, u-
 num,

Ac simul, his lapsis annis, pro more rediret,
 Donec totius Mundi, evacuasset arenas,
 Securique forent, quod post hæc tempora
 lapsa,

(Infinita licet, si computus arte probandus)

Æternas possent, Inferni evadere pœnas,
 Sperarent finem, sic tandem instare dolorum

Sed minime fiet, spes est præcisa volucris,

Adveniet nunquam, non Ævum tempore
 mutant,

Sed manet ut fuit, & sententia lata manebit,

A quâ finali, quævis exceptio cessat,

Quam non elident, omnes in jure periti,

Ac immota manet, nulla revocabilis arte,

Nam qua parte cadunt, hac semper ligati
 manebunt:

Proferet hunc tristem, ÆTERNORUM ob-
 livio fructum

Quem si non optes, ÆTERNIS prospicere

a Job. 1 Psal. 54. Luca 16. Matth. 23. b Eccl.
 10. 11. c Sap. 5. Luca 6.

Ac Animo, ÆTERNUM, noctuque diuque re-
volve,

Ut quando veniet, maneat tibi præmia cœ-
li,

a Et quod tunc fecisse voles, fac tempore vi-
tæ,

Ut non pœniteat, capiet cum Gratia finem,

b Et Ratio reddenda Deo, tempusque pro-
pinquat

Mortis, & Æterni poscet Fatalia Judex,

c Firmiter & statuet, quod non mutabitur
unquam,

d Judiciumq; feret, momento temporis uno,

Quando Anima egreditur, carnisque erga-
stula linqvit:

Prudens Nauta, videns instantes imbre pro-
cellas,

Non dormit, vigilat, parat instrumenta salu-
tis,

Demittit Velum, Malum, Antennam, An-
chora prompta est,

Ac ut naufragium vitet, desudat ubique;

e Sic quoque tu vigila, Æternas præverte
procellas,

Undiq; verte oculos, ut spirant flamina
Mundi, In-

a Matt. 25. *b* Luc. 16. *c* Matt. 25. *d* Do-

min. Sero in 4 dist. 45. q. 1. a. 3. *d* Matt. 24. *e*

25. *c* Psal. 38. *Pro*u. 13. *Habac.* 2.

Instrumenta tenens, horâ quâcunque parata,
Ne prævisa minus tempestas vincat aquarum

a Observa ac Imbres, Syrtes, Scopulosque
dolosos,

Qui latitant varij, vitæ præsentis in undis,
Naufragiumque parant, Stygijs & fluctibus
amnis,

b Demergunt Animas, nisi sit vigilantia con-
stans,

Quam dabit, ipsa frequens Mortis Medita-
tio, & unâ

c Judicij, Inferni, Cœli, Æternique futuri,
Gaudia perpetua, aut luctum sine fine datu-
ra.

§. 43.

*Describit gaudia sanctorum, & Cœlestis Regni
pulchritudinem.*

Quam dilecta Tabernacula tua, Domine
virtutum concupiscit & deficit anima mea
in atria Domini, *Psal. 83. v. 1*

Exultabunt sancti in gloria, lætabuntur in co-
nubilibus suis. *Psal. 149. v. 5,*

Est Homini communis Amor, qui fertur
in omne

a *Psal. 103. S. August. Medit. cap. 24. b*
Matth. 18. & 25. c Eccli. 7.